

Karar sizin!

Bündnis 90/Die Grünen - Birlik 90/Yeşiller Avrupa Parlamentosu Seçimi - Özel Sayı

Integration kann unter einem Dach gelingen!

Uyum bir çatı altında toplanarak olur!

Heyecan verici en önemli toplumsal sorulardan biri: burada yaşayan farklı etnik kökenli insanları bir çatı altına toplamak mümkün olacak mı, yönünde. Böyle bir çatıyı inşa ederken neleri göz önünde bulundurmak gerekir? Bir defa bu çatının saldırılara dayanabilmesi için çok stabil olması gerekir. Ben bu soruyu kendime uzun zamandan beri soruyorum. Örneğin, 11 Eylül 2001 tarihinde yaşananlar Amerika'da değil de burada yaşanmış olsaydı, Almanlar ve yabancılar arasındaki kötü ilişki acaba hangi boyuta ulaşırdı? İlk camiiler ne zaman yanmaya başladılar?

Benim açımdan bu soru sadece İslam ile ilgili önyargıyla bağlantılı değil, daha çok buradaki kültürlerle, özellikle yabancı olarak bakılan kültürlerle olan yaklaşım ile ilgili. Ariel Şaron'un izlediği İsrail politikasından dolayı önyargı ile karşılaşan Musevi vatandaşlara bakarsak, yukarıda bahsettiğim bir durumun neticesini az çok düşünebilirsiniz. Örneğin, eski Hristiyan Demokrat partili milletvekili Hohmann Musevilere karşı sergilediği olumsuz tutumdan dolayı, partisini ve koltuğunu terk etmek durumunda kaldı. Oysa aynı partinin milletvekili olan Sayın Nitzsche Türkler ile ilgili çok garip şeyler söylemesine rağmen, koltuğuna tekrar çok rahat bir şekilde oturdu. Hatırlarsanız Nitzsche: „Bir Müslüman elini keser, ama yine de CDU'ya oy vermez“ demişti. Söyledikleri yetmiyormuş gibi, Nitzsche bir de „kredi borçları ile finanse edilen sosyal sigortamızdan Camiiden çıkan her Ali-Veli bile yararlanıyor“ diyerek, mesajını her yere duyurmuştu. Acaba Sayın Nitzsche, İslam ile ilgili hangi bilgiye dayanarak bunları söyledi? İslam'daki farklı mezhepleri biliyor muydu? İslam dinindeki

farkları biliyor muydu? Bilmiyorsa bile, İslam dinine kayıtlı olan ateistleri biliyor muydu? Hayır! Osama Bin Laden'in başaramadığını Nitzsche başarmıştı, çünkü ona göre bir insan Müslüman ise Müslümandı, ayrıntıların hiç önemi yoktu. Bu

hiçbir zaman sona ermeyecek. Ana yasada sözü edilen eşitlik ve dışlama yasağına da güvenim kalmadı. Örneğin Baviera'daki Mehmet olayında burada doğan ve burada büyüyen ve burada raydan çıkan bir Türk (!) çocuğunun agresif hareketlerine kimse

olaya medya ve toplum suskun kaldı ve herkes işinin başına döndü.

Öyle görünüyor ki, kültürlerin, toplumların ve dinlerin bir hiyerarşiye sokulması burada

tahammül edemiyordu. Mehmet'in sınır dışı edilmesi de iç siyasetinin en önemli görevi haline gelmişti. Aynı zamanda ise, dazlak kafalı Alman çocukları, annesi-babası esas Alman olan çocuklar, mülteci yurtlarına

Cem Özdemir

saldırıp, rahatlıkla adam öldürebiliyorlardı, gerekçe olarak da, adamın kıyafetini beğenmediklerini gösteriyorlardı. Bu duruma ise herkes son derece anlayış gösteriyordu, çünkü o dazlak çocuklar afedilmesi gereken zavallı insanlar idi. Oysa bu haksızlık, bu çifte standart dayanılmaz ve anlaşılabilir bir boyutta idi. Öldürülenler için kim tarafından öldürüldükleri, katillerin hangi dili konuştuğu önemli miydi? Hayır, ama bu haksızlık çok şey ifade ediyordu.

Şimdi benim çok katı olduğumu düşünebilirsiniz. Veya bu tür olayların abartıldığını düşünebilirsiniz. Ama ne yazık ki benim gördüklerim ve yaşadıklarım da bu olayları doğruluyor. Sizce acaba geçenlerde çok tanınmış Hamburglu bir haber magazininde yayınlananlar Amerika'da o şekilde yayınlanabilir miydi? Yeşiller ile ilgili bir portrede şöyle bir ifade kullanılmıştı: "Özdemir kendi adamlarından olan 42 Türkü yanında getirdi". Burada yaşayan

devamı 2. sayfada

Dany Cohn Bendit

Rebecca Harms

Michael Cramer

İçindekiler

Fatih Akın support	2
Cem Özdemir	2
Claudia Roth ile söyleyişi	3
Sevgili hemşerilerim	3
Türkiye, Avrupa Birliği'nin bir parçasıdır!	4
Kendi ağzından Rebecca Harms	4
Avrupa'nın yolu açık olsun!	5
Oktay Urkal wählt grün	6
AB'nin büyümesi ve iyi komşuluk ilişkileri	6
Avrupa'yı geliştirmek - Karar senin!	6

Von Ankara über Kopenhagen nach Brüssel

Kopenhag üzerinden Ankara'dan Brüksel'e

Avrupa Parlamentosu seçimlerinin Türkiye-AB müzakereleri ile ne ilgisi var? Aslında ilgisi yok! 1999 yılında Türkiye nihayet aday ülke olarak kabul edilince belli kriterleri yerine getirme durumunda kaldı - Kopenhag kriterlerini. Buna göre Türkiye hem siyasi hem de ekonomik açıdan belli standartlara uyum sağlayıp AB-adaylığının birlikte getirdiği sorumlulukları üstlenmek durumundaydı. AB Komisyonu nihayet bu yılın sonunda kriterler yerine getirildiği takdirde, Türkiye için bir müzakere tarihi belirleyecek.

Türkiye'ye verilen bu imkan, eskiden akla bile gelmeyecek bir siyasi dinamik yarattı ve 2001 yılından bu yana önemli reformların gerçekleşmesini sağladı. Birlik 90 Yeşiller Partisi, bu reformları, özellikle idam cezasının kaldırılmasını, işkencenin üzerine gidilmesini, siyasi ve dini özgürlüğü, ayrıca Kürtlere tanınan kültürel hakları son derece takdir ediyor. Bunun dışında OHAL'in kaldırılması ve askeriyenin yeni tutumunu da son

derece sevindirici. Türkiye Cumhuriyeti hükümeti bu ciddi reformların dışında kadın ve erkeğin eşitliğini ve Devlet Güvenlik Mahkemesinde yürütülen soruşturmalarının sona ermesini sağlamış bulunuyor.

Tüm bu reformlar takdir edilecek kadar da ciddi. Nisan 2004 tarihinde sivil toplum örgütleri ve kamu kurumları ile İstanbul, Ankara ve Diyarbakır'da yaptığım görüşmelerden sonra,

gerçekleştirilen reformlardan bizzat şahit oldum. Bu reformlar sayesinde toplumsal gelişmeler de şeffaf bir hale gelmiş ve siyasi değişim farklı bir dinamik kazanmış.

Birlik 90 / Yeşiller partisi için bundan sonra da gerçekleştirecek olan reformlar Türkiye'nin bu konuda sergilediği ciddiyeti ve istikrarı gösterecektir.

devamı 2. sayfada

Angelika Beer

Karar Sizin

Haydi Seçime

13 Haziran 2004

Uyum bir çatı altında toplanarak olur!

1. sayfanın devamı

yaklaşık 2,5 milyon Türk "Türk" kelimesi ile neyin ifade edilmeye çalışıldığını çok iyi biliyorlar. Metni yazan gazetecinin o insanların Alman vatandaşı olabileceği hic aklına gelmemiştir, ki hemen hemen hepsi Türk kökenli Alman vatandaşı idi. Amerika'da acaba buna benzer bir haberde "renkli" veya "zenci" kelimesi yer alabilir miydi? Mümkün değil. Bu tür şeyler yazan bir gazeteci, böyleleri kelimeler içeren bir yazıyı satmakta inanılmaz zorlanırdı. Alman vatandaşı olanlar hakkında "Alman pasaportlu Türk" diye bahsedilirse, uyum sorunu bizi şaşırtmamalı. Demek ki bu tür olaylar eşit hakların ve katılımın toplum ve yetkililer tarafından istenmediğini gösteriyor. Yabancılar arasında, özellikle medyada, siyasette ve ekonomide önemli pozisyonlara gelmek isteyenler yabancılar arasında, bu durum çok belirgin bir şekilde hissediliyor.

Herneyse, burada PISA araştırması sonuçlarından çıkarılanlara ne demeli? PISA sonuçlarının kötü olmasını da burada kötü Almanca konuşan yabancı çocuklara mal ediyorlar. İyi güzel de, PISA araştırma sonuçlarının iyi çıkan ülkedeki yabancı çocuklara ne demeli? Onlar daha akıllı da buradaki "Mehmet'ler" daha aptal ve daha mı saldırgan?

Olumlu çok kültürlü bir vizyon nasıl olmalı? Mehmet'ler, Giovanni'ler ve Olga'lar, ebeveynlerinin kültürünü inkar etmeden, toplumun birer parçası olabilmelidirler. Toplumda

mevcut olan çifte kimlikler sayesinde nasıl Anadolu'lu Suebyalı olunuyorsa, Olga da Almanca konuşan bir Rus olabilmelidir. Çok kültürlerin birarada yaşadığı bir toplumda da hepimizin ortak noktası ülkenin Anayasası olmalı. Anayasada kökten dinciliğin ve hoşgörüsüzlüğün yeri olmamalıdır. Toplumda ayrı ayrı sınıfların yaratılması istenmiyorsa, eğitimde ebeveynlerin ana dilinden ve eğitim düzeyinden bağımsız bir eşitlik ve eşit haklar olmalı.

Çok kültürlü Almanya'da ortak prensiplerin ve değerlerin oluşması için çok kültürlü birikime ihtiyaç var. Eski Polonyalıların ve Fransızların asimilasyon örneği benim görüşüme göre çok iyi bir örnek değildir. Amerika'da mevcut olan ve burada alaylı bir şekilde "siyasi doğruluk" olarak nitelendirilen bir dışlama yasağının çok gerekli olduğunu düşünüyorum.

Bu değişimin çok yavaş ama gerçekleştiği konusunda umut verici emareler var. Eğitimde çok kültürlülüğe yer verilirse, Müslüman cenazeler kaldırıldığında kafalar sallanırsa ve yaşlılar yurdunda misafir işçiler de yer almaya başlarsa, toplumda bir değişimin gerçekleştiğini iddia edebiliriz. 2000 yılında daha yeni inşa edilen vatandaşlık yasasına veya henüz tartışılan Göç Yasasına bakarsak, siyasetin biraz geç kaldığını görürüz, ancak şu da bir gerçek: artık yolun başında değiliz, ilk adımlar atılmış vaziyette.

Cem Özdemir
Birlik 90 / Yeşiller
Avrupa Parlamentosu adayı

Kopenhag üzerinden Ankara'dan Brüksel'e

1. sayfanın devamı

Eğer işkence sadece kağıt üzerinde yasak değil de, polisler tarafından da soruşturulmaya başlanırsa, reformların gerçekleştirildiğini iddia edebiliriz. Çünkü aslolan, halkın ve insanların can güvenliğidir. Tabii ki demokratikleşme sürecinin dünden bugüne gerçekleştirilemeyeceğini biliyoruz, ancak bu konuda duruklamamanın da gerektiğini biliyoruz. Bu açıdan reformların toplum ve kamu kuruluşları tarafından da benimsenmesi gerekiyor.

Bu konuda henüz farklı görüşlerin mevcut olduğunu Leyla Zana konusunda gördük. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Leyla Zana'ya karşı alınan kararın yanlış olduğunu açıklamasına rağmen, Ankara'daki Mahkeme alınan kararı tekrar doğruladı. Bu karar da tüm reformlara rağmen, Kürt sorununun politik bir şekilde çözülmeyeceğini gösteriyor. Eski

Başbakan Mesut Yılmaz'ın "Avrupa'ya giden yol Diyarbakır'dan geçer" sözünün hala geçerli olmasına rağmen bu söz unutulmuşa benziyor. Bu durum da tüm reformların riskli görünmesine yol açıyor. Kürtlere tanınan haklar verilmediği sürece ve DEHAP'a karşı yürütülen dava sona ermediği sürece gerçek demokratikleşme de gerçekleşmeyecektir.

Oysa biz Yeşiller, yıllardan beri insan haklarının mücadelesini veriyor ve Türkiye'nin başlatmış olduğu reformları en samimi şekilde destekliyoruz. Türkiye'nin AB'ye girebilmesi için Kopenhag kriterlerinin mutlaka yerine getirilmesi gerekiyor. Buna karşın da 1999 yılında Türkiye'ye verilmiş olan sözün yerine getirilmesi gerekiyor. Eğer bu söz yerine getirilmezse, tüm reform süreci başa dönecektir ve çalışmalar son derece gerileyecektir. "Türkiye'ye özel

Daniel Cohn-Bendit mit eigenen Worten

Kendi agzından Daniel Cohn-Bendit

1984 yılında Yeşiller Partisine üye oldum ve orada ekolojiksosyal köktencilğe şiddetle karşı çıktım. Realo-Grüner, yani realist Yeşil olarak Hessen Eyaleti Çevre Bakanı Fischer'i destekledim. Frankfurt'ta Mart 1989 tarihinde hükümet değişip, Volker Hauff Başkanlığı'nda kırmızı-yeşil olunca, ben de Belediye'de danışman oldum ve yeni kurulan „Amt für multikulturelle Angelegenheiten“ adlı kurumda çokkültürlülükten sorumlu oldum. Mültecilik

statü tanınsın" diyerek göz boyamaya çalışan grupların Avrupayı bölmelerine izin vermeyeceğiz. Burada yaşayan Türklerin dışlanmasına da izin vermeyeceğiz. Ayrıca Merkel ve Stoiber'in yürüttüğü anti-Türkiye-kampanyasına çok düzeyli bir şekilde karşılık vereceğiz.

„4 Nisan 1945 tarihinde Montauban/Fransa'da doğdum. Daha sonra Oberhambach kasabasında „Odenwald-Okulu'nda“ okuyup 1965 yılında liseyi bitirdim. 1968 yılından sonra Frankfurt'ta çocuk projeleri ve yuvaları için çalıştım. Aynı zamanda bir kitap evinde çalışıp „Revolutionärer Kampf“ yani „Devrimci Mücadele“ adı altında bir grup kurdum. O tarihlerde Joschka Fischer ile birlikte Frankfurt'un „Sponti-Grubuna“ dahildim, evleri basıp, sokaklarda ve şirketlerde sosyal devrim gerçekleştirmeyi deniyorduk.

statü tanınsın" diyerek göz boyamaya çalışan grupların Avrupayı bölmelerine izin vermeyeceğiz. Burada yaşayan Türklerin dışlanmasına da izin vermeyeceğiz. Ayrıca Merkel ve Stoiber'in yürüttüğü anti-Türkiye-kampanyasına çok düzeyli bir şekilde karşılık vereceğiz.

Peki Kopenhag kriterleri neler içermekte?

Siyasi kriterler: kurumsal stabilite, demokrasi ve hukuksal düzen, insan haklarının çiğnenmemesi, azınlık haklarının yerine getirilmesi.

Ekonomik kriterler: Avrupa'da rekabete karşılık verecek olan düzenli bir serbest piyasa. „Acquis“-Kriteri: AB üyeliğinden doğacak olan sorumlulukları yerine getirmek için gerekli alt yapı, kapasite ve istek.

Angelika Beer

Birlik 90 / Yeşiller partisi başkanı ve Avrupa Parlamentosu adayı

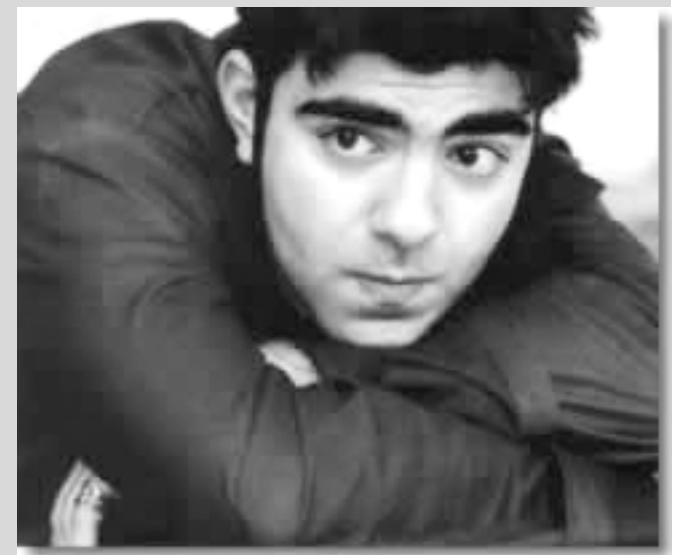

haklarının kısıtlanması istendiği yıllarda yabancıların haklarını savundum ve yabancılar yasasının liberalleşmesini talep ettim. Kasım 1993 tarihinde Parti Kurultayı'nda Avrupa Parlamentosu'na aday gösterildim ve Avrupa Parlamentosu milletvekili olduktan sonra da Frankfurt Belediyesi'nde gönüllü olarak çalışmaya devam ettim.

1999 yılında Fransız Yeşilleri için Avrupa Parlamentosuna aday oldum ve seçildim. 13 Haziran 2004 yılında yapılacak olan seçimlerde ise yine Alman Yeşillerinin adayım.

Avrupa Parlamentosunda Kültür, Gençlik, Eğitim, Medya ve Spor Komisyonu üyesiyim, aynı zamanda Dışişleri Komisyonunda ve Savunma ve Güvenlik Komisyonunda yedek üyeyim.

FATİH AKIN SUPPORT CEM ÖZDEMİR

Liebe Leserinnen und Leser,

ich werde Cem Özdemir (Bündnis 90 / Die Grünen) wählen, damit er meine (und unsere) Interessen im europäischen Parlament vertritt! Ob wir nun in der EU sind, oder nicht, es leben mehr als zwei Millionen türkischstämmige Bürger in diesem Land und auch wenn die meisten von uns nicht wahlberechtigt sind, ist es doch von fundamentaler Bedeutung, das wir eine Stimme haben! Eine Stimme, die uns vertritt, eine Stimme, die unsere Sorgen mitteilt, eine Stimme, damit die anderen wissen, wir haben EINE Stimme. Es reicht nicht, kulturell erfolgreich zu sein. Es reicht auch nicht, das die Grand Prix de Eurovision de Chansons dieses Jahr in Istanbul stattfindet. Es reicht auch nicht, das Galatasaray den UEFA-Pokal gewinnt.

WIR BRAUCHEN AUCH EINE POLITISCHE STIMME IN EUROPA!

Also steht auf und wählt!

Fatih Akın, Filmemacher

Berlinale Sieger 2004 mit „Gegen die Wand“

Interview mit Claudia Roth

Claudia Roth ile söyleyişi

İstanbul, Bodrum, Antalya, Mardin ve Diyarbakır'da bulunan arkadaşlarım bana zaten CSU'lu siyasetçilerden daha yakın. Ben tek kültürlü bir yerde yaşamak istemiyorum. Çok kültürlülük toplumumuzun ve Avrupa'nın bir zenginliğidir.

B.Ö.: Kıbrıs Rum kesimi referandumuna olumsuz yanıt verdi, Türkler ise Ada'nın birleşmesini benimsediler. Sence bu durumdan hangi sonuç çıkıyor veya hangi sonuç çıkmalı?

C.R.: Ben Rum kesiminin kararına çok üzuldüm. Bu sonuç farklı bir çıkar siyasetinin izlendiğini ve Kıbrıs Rum hükümetinin ve Denktaş'ın yürüttüğü kampanyanın başarılı olduğunu gösteriyor. Kuzey'deki insanların tutumu ise, hudutların var olduğunu ve bu hudutları yok etmek gerektiğini gösteriyor. Bence Avrupa Birliği bundan böyle, Kuzey Kıbrıs'a yönelik bir uyum politikası izlemelidir. Kıbrıslı Türkler geleceğe yönelik bir karar verdiler, Kıbrıslı Rumlar ise geçmişe yönelik davrandılar.

B.Ö.: Peki sence Avrupa Birliğinin Türkiye'ye yönelik tutumu ne derece samimi? Ve sence Hristiyan Birlik Partileri bu konuda ne derece samimi?

C.R.: Avrupa Birliği bu konuda bir sorumluluk üstlendi ve bu görevi yerine getirme durumundadır. Türkiye şartları yerine getirdiği takdirde Aralık'ta bir müzakere tarihi belirlenmelidir. AB bu sözü yerine gestirmeli. Türkiye'ye karşı olan gruplar, Avrupa Birliğini sözünü tutmamasına ikna edebilirse insan haklarının hiç önemi olmadığını, demokrasinin hiç önemi olmadığını ve dini özgürlüğün hiç önemi olmadığını, çünkü Avrupa Birliğinin aslında bir Hristiyan Kulübü olduğunu göstermiş olurlar.

CDU ve CSU bu konuda son derece popülist ve samimiysiz davranmakta. Helmut Kohl ile bugünkü CDU arasındaki farka bakarsak, vaktinde Türkiye'ye söz verildi ve vaatlerde bulunuldu, şimdi ise iş ciddiye binince kapıyı Türkiye'nin yüzüne kapadılar. Reformların karşılığı bu mudur yani? Bu hem son derece samimiysiz hem de son derece tehlike bir tutum, çünkü böylece burada yaşayan insanları 3. sınıf vatandaş yerine koyuyorlar.

B.Ö.: Peki sence Türkiye neden Avrupa Birliğine girmelidir?

C.R.: AB ve Türkiye arasında 1963 yılından beri bağlar var. Ankara ile yapılmış sözleşmeye göre Türkiye belli şartları yerine getirdiği takdirde AB üyesi olacaktır. Burada yaşayan 2,5 milyon Türke bakarsak,

Türkiye'nin bir ayağının zaten AB'de olduğunu görürüz. Türkiye'nin en büyük ticari partneri olarak ekonomik açıdan çok şey kazanacağımızı düşünüyorum. Ayrıca burada yaşayan Türklerin uyumu da daha başarılı olacaktır.

Diğer taraftan ise AB, Türkiye'nin demokratikleşmesini sağlayacaktır ve Orta Doğu'yu daha stabil bir hale getirecektir. Özellikle 11 Eylül'deki olaydan sonra. Benim açımdan, Türkler kendilerini Avrupalı olarak

gördükleri için Türkiye Avrupa Birliğine girmelidir.

B.Ö.: Son olarak, Türkiye için neler temenni ediyorsun? Neler diliyorsun?

C.R.: Daha fazla reform, demokrasi ve insan hakları. Türkiye'nin modern ve çağdaş bir ülke olmasını ve o yönde hareket etmesini istiyorum. Kendim için de birisinin bana niyayet bu zor dili, yani Türkçeyi öğretmesini diliyorum.

Claudia Roth, Bilkay Öney 'le birlikte

Bilkay Öney: Sevgili Claudia, sen Türkiye'de çok popüler bir siyasetçisin. Türkiye ile olan bağlantını açıklayabilir misin?

Claudia Roth: 18 yıldan beri Türkiye ile bağlantılarım var. Türkiye'deki insanlarla iyi bir diyalogum var.

B.Ö.: O halde Türkleri çok iyi tanımalısın. Türkiye'de ve Türklerde hangi özellikleri seviyorsun? Hoşuna gitmeyen şeyler hangileridir?

C.R.: Türkiye'deki misafir perverliği, sıcaklığı, şefkat dolu yaklaşımı çok seviyorum. Oradaki insanların insan hakları konusunda gösterdikleri çabayı ve onurlu tavırları çok beğeniyorum. Türkiye'de çok yüce bir kültür var, tarihinde bazı kopukluklar var, ama temelde bir dostluk, sadakat ve gurur mevcut.

Türk mutfağını Suebya mutfağının yanında Dünyanın en iyi mutfağı olarak görüyorum ve seviyorum.

Hoşuma gitmeyen konulara gelince: Türkiye'de hemen ya dost, ya da düşman olunuyor. Ben bunu ne yazık ki Türk medyası ile yaşadığım olaylardan dolayı biliyorum.

B.Ö.: Türkiye'deki reformları görüyorsun. Bunlar sence ne kadar inandırıcı? Henüz hangi eksiklikler gözüne çarpıyor?

C.R.: Reformlar çok inandırıcı. Yıllardan beri reformlardan bahsedildi ve nihayet konuşulanlar gerçekleştirildi. Öyle zannediyorum ki idam cezasının kaldırılması en önemli adımlardan bir tanesiydi.

Reformların hızı ve kapsamı gerçekten de inanılmaz boyutlarda, ancak henüz yeterli olduğu söylenemez. Reformların bir de hayata geçirilmesi gerekiyor, bu konuda eksiklik görüyorum. Eğer işkence

gerçekten mahkemeler tarafından soruşturulursa, Kürtlere belli haklar tanınırsa, azınlıklara eşit davranılırsa ve insan hakları bütün insanlar için geçerli olursa, reformların başarılı olduğunu iddia edebiliriz. Leyla Zana konusundaki kararı üzüntü ile karşıladım. Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılmasını gerekli görüyorum. Zana konusunda farklı bir kararın alınması hem Kürtler için, hem de Avrupa Birliği için çok pozitif bir sinyal yaratacağı.

B.Ö.: Türkiye'nin AB üyesi olmasına karşı olanlar Türkiye'nin Avrupai olmadığını iddia ediyorlar. Sence Türkiye ne kadar Avrupai?

C.R.: Türkiye, Avrupa'nın bir parçasıdır, çünkü Avrupa sadece jeo-kültürel açıdan tanımlanmıyor. Türkiye'nin AB'ye girmesi de Batı ve İslam Dünyası arasında bulunan engelleri veya hudutları gidermek açısından önemli. Çünkü bu, Avrupa'ya daha fazla emniyet sağlayacaktır. Kültürel açıdan

Sevgili hemserilerim,

2004 yılı Türkiye için çok önemli bir yıldır. Bu yıl, Türkiye'nin Avrupa Birliği kaderi belirlenecek ve Türkiye'nin, Avrupa Birliği konusunda 40 yıldan beri sürdürdüğü mücadele bu yılın Aralık ayında sonuçlanacaktır.

Bilindiği gibi Avrupa Birliği 1997 yılında meşhur Luxemburg kararlarıyla Türkiye'nin 1963 Ankara anlaşmasıyla başlayan Avrupa Birliği serüvenini noktaladı. O zaman Kohl hükümeti başta olmak üzere sağ partilerin çoğunlukta olduğu Avrupa-Birliği ülkeleri Türkiye'ye AB kapısını kapadılar. Fakat daha sonra 1999 Helsinki zirvesinde alınan kararlarla Kopenhag kriterleri doğrultusunda, Türkiye'ye Avrupa-Birliği kapısı tekrardan açılmış oldu. Helsinki zirvesinde Türkiye'nin aday olarak kabul edilmesi özellikle Federal Almanya Dışişleri Bakanı Joschka Fischer'in başarısıdır. Diğer yandan Türkiye Büyük Millet Meclisi Ağustos 2002'de yoğun çalışma ve tartışmalardan sonra Kopenhag kriterlerinin bir çoğunu yerine getirip, kimsenin beklemediği bir hızla gerekli reformları

gerçekleştirdi. Yeni hükümet aynı kararlılıkla 2003 yılında birçok reforma imza atmıştır. Fakat Türkiye'yi Avrupa-Birliği macerası henüz bitmiş değil. Ancak Aralık 2004 Avrupa-Birliği genişleme süreci tamamen netleşecektir. Bu yüzden önümüzdeki 12 ay büyük önem taşımaktadır. Özellikle reformların uygulanması konusunda var olan eleştirilerden dolayı gerekli adımların atılması kaçınılmazdır.

Birlik 90 / Yeşiller Partisi olarak, Türkiye Cumhuriyeti'nin bu çabalarını her zaman desteklemişizdir ve Türkiye'nin yerinin Avrupa Birliği içerisinde olduğunu savunmuşuzdu. Partimizin Aralık 2003'de Dresden gerçekleşen son kurultayında destekimizi yenileyip, Hristiyan Birlik partilerine gereken cevabı verdik. Aynı zamanda Dışişleri bakanımız Joschka Fischer açılış konuşmasında CDU-CSU partilerinin İstanbul'da cereyan eden Terrör saldırılarını bile Türkiye aleyhine propagandası için kullanmalarını ağır bir dille eleştirip bu partilere Türkiye-AB konusunda „hodri meydan“ demiştir.

2004 yılının Türkiye açısından hayırlı bir yıl olmasını umuyor, hepimizi 13 Haziran'da Avrupa Parlamentosu seçimlerinde Birlik 90 / Yeşilleri seçmeye davet ediyorum.

Özcan Mutlu
Berlin Milletvekili

Die Türkei gehört in die Europäische Union

Türkiye, Avrupa Birliği'nin bir parçasıdır!

Aralık 2004 tarihinde, AB Komisyonu Türkiye ile müzakerelerin başlayıp-başlamama konusunda bir karar verecek. AB'nin Türkiye ile zaten 1963 yılından beri bağları var. Çünkü o tarihte Türkiye ve AB arasında bir anlaşmaya varılmıştı ve buna göre Türkiye'ye tam üyelik perspektifi açılmıştı. Türkiye, 1996 yılından beri Gümrük Birliğinde yer almakta ve 1999 yılından beri de üyelik adayı konumunda. AB üyeliği için belli kriterler mevcut. Bunlar 1993 yılında Kopenhag zirvesinde belirlenmişti. Bu kriterlere göre insan haklarını ve azınlık haklarını garantileyen stabil yasal bir düzen ve demokratik bir yapılanma gerekmektedir. Bu şartlar tartışılmaz. Müzakereler başlamadan önce de bu şartların yerine getirilmesi gerek. Siyasi kriterlerin dışında, ekonomik ve kamusal kriterler de yerine getirilmek durumundadır.

Türkiye, AB yolunda

Türkiye'ye verilen tam üyelik perspektifi Türkiye'de çok ciddi bir değişime ve insan hakları ile ilgili reformların gerçekleştirilmesine yol açtı. İdam cezası kaldırıldı, iskence yasaklandı, miting ve toplanma yasası liberalleşti, ayrıca dini azınlıklara da daha fazla serbestlik tanındı. Güney Doğu'da OHAL kaldırıldı ve Askeriye'nin gücü kısıtlandı. Bu reformlar, AB Komisyonu tarafından izlenip, denetlendi ve

2003 yılında çıkan bir rapor ile belgelendi. Raporla Türkiye'nin bu konudaki istikrarı övüldü ve daha fazla reformun gerektiği belirtildi. En büyük engellerden bir tanesi Kıbrıs sorunu ve onun çözümü idi. 1974 yılından beri Kuzey Kıbrıs Türk birliklerinin işgali altında. Üyelik perspektifi bu konunun da yakın zaman içerisinde çözüleceğini işaret etmekte.

Avrupa'da güvenlik ve stabilite

Müslüman bir ülke olan Türkiye'yi Avrupa Birliği üyesi yapmak önemli bir deney olurdu, çünkü böylece İslam'ın demokrasi ve insan hakları ile bağdaştığı görüldü. Bu denli modern bir Türkiye diğer Müslüman ülkeleri için iyi bir örnek olurdu. Türkiye'nin

AB'ye girmesi, Batılı Dünya ve İslam arasındaki engelleri yok ederdi. Kökten dinci Müslümanların Batılı Dünya'ya karşı yönelttiği düşmanlık parolaları da inandırıcılığını yitirirdi. Bu durum, Avrupa'ya önemli derecede güvenlik sağlardı. Avrupa Birliği'nde sabit bir yeri olan Türkiye, Orta Doğu'ya önemli derecede stabilite sağlardı.

Almanya'da yaklaşık 2,2 milyon Türk yaşamakta. Bu insanlar Almanya'ya sadece ekonomik açıdan değil, kültürel açıdan da büyük bir kazanç sağlamaktalar. Almanya uzun zamandan beri Türkiye'nin en önemli ekonomik partneri. Türkiye'nin üyeliği sadece Almanya'nın ekonomisi için değil, burada yaşayan insanların uyumu için de faydalı olurdu.

Tam üyelik yerine özel partner statüsü mü?

Türkiye'ye karşı olanlar tam üyelik yerine Türkiye'ye özel partner statüsü verilmesini savunuyorlar. Ancak bu zaten 1996 yılından beri Gümrük Birliği anlaşmasından dolayı mevcut. Bu öneri sadece diplomatik bağları tehdit edip, Türkiye'deki reformları tehlikeye sokuyor.

Oysa müzakereler başlamadan bir kaç yıl daha geçecektir bu arada Türkiye çok daha farklı bir Türkiye olacaktır. Avrupa Birliği'nin Türkiye'nin üyeliğinden dolayı hareket edemez hale geleceği iddia edilse de, bu doğru değildir, çünkü eski Doğu Blok ülkelerinin üyeliğinden sonra Avrupa Birliği de yeniden yapılanacaktır. Bugün, Türkiye'nin üyeliğinin kaç paraya mal olacağını söyleyenler, ciddiyetsizdirler. Oysa biz, bugünden bile Türkiye'nin üyeliğinden dolayı artırların daha fazla olacağını biliyoruz. Bazı insanlar ise, dini sebepleri öne sürüyorlar, oysa unutmamalı ki, Avrupa'da zaten bütün dinler ve bir çok dini etkenler mevcut. Avrupa Birliği, kendisini dini veya jeografik

konumu ile tanımlamıyor. Avrupa Birliği, kendisini burada mevcut olan ortak değerler üzerinden tanımlıyor.

Dışlama yerine hoşgörü

Biz Yeşiller, Avrupa Birliği'nin izlediği politikayı destekliyoruz, çünkü izlenen politika inandırıcıdır ve Türkiye'deki reformları olumlu yönde etkilemiştir. Avrupa Birliği, Türkiye'ye belli şartlar koydu. Bunlar yerine getirildiği takdirde Aralık ayından sonra müzakerelere başlamalıdır. Avrupa Birliği bu konuda söz verdi! Eğer AB sözünü tutmazsa ve Türkiye karşıtları başarılı olursa, insan haklarının aslında önemsiz olduğunu,

demokrasinin ve dini özgürlüklerin aslında önemsiz olduğunu ve Avrupa Birliğinin sadece bir Hıristiyan Kulübünden ibaret olduğunu görmüş oluruz. Oysa önemli olan dışlamaya karşı hoşgörülü olmaktır. Türkiye'de gerçekleşen reformların boyutu ve hızı inanılmaz olsa da, henüz yetersiz olduğunu söylemek gerekir. Önemli olan kağıt üzerindeki yasa tasarıları değil, yasaların gerçekleştirilmesi ve yürürlüğe girmesidir. Ancak bu şekilde gerçek bir demokrasiden söz edebiliriz. Ancak işkence sona ererse, Kürtlerin hakları tanınırsa, azınlıklar eşit olursa ve insan hakları herkes için geçerli olursa, reformların başarılı olduğunu söyleyebiliriz.

Rebecca Harms mit ihren Worten

Kendi ağzından Rebecca Harms

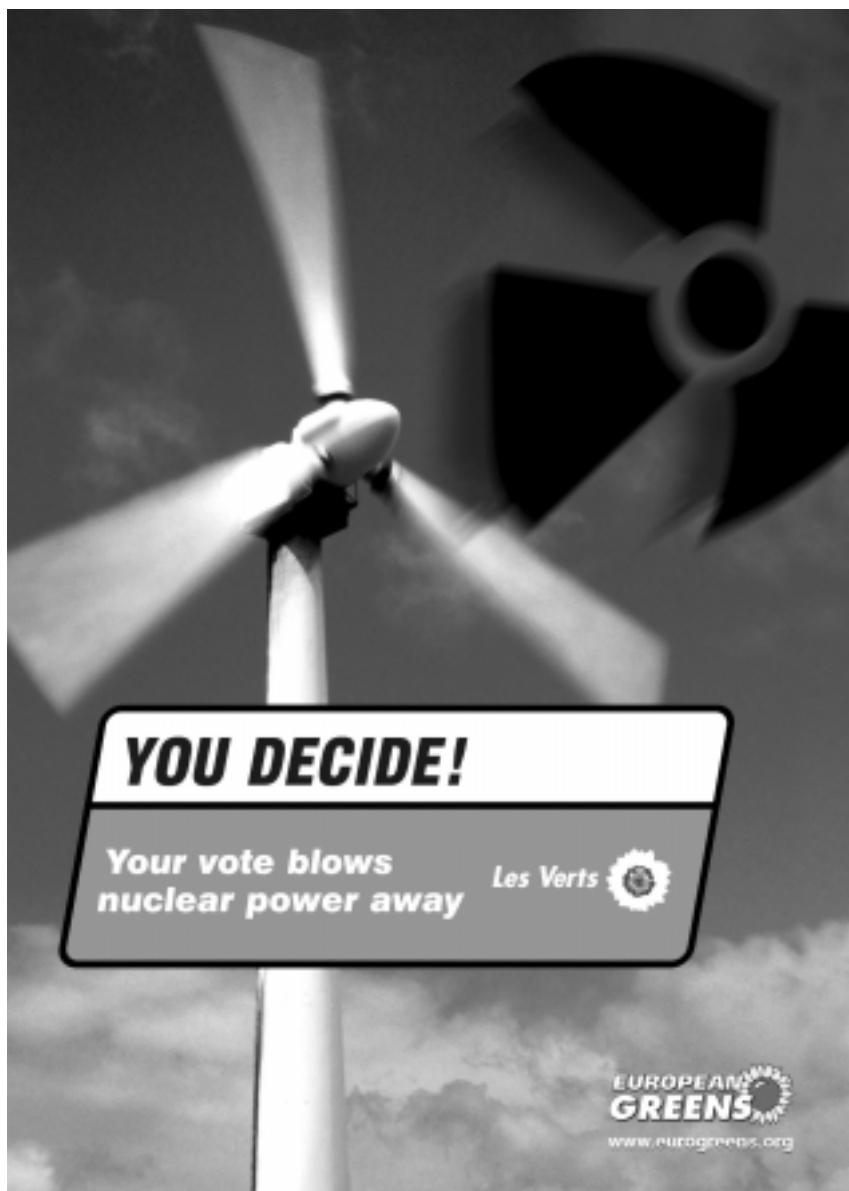
„Ben 1956 yılında Uelzen'de doğup, aynı kasabada 1975 yılında liseyi bitirdim ve ardından bahçıvanlık mesleğini öğrendim.

Daha sonra üniversiteye kayıt oldum, ancak 1984 yılında Undine von Blottnitz Avrupa Parlamentosuna seçilince beni işe aldı ve Brüksel'de çalışmaya başladım. O yıllar üniversite eğitimi kadar değerliydi benim için ve benim daha sonraki işime başlamama yardımcı oldu.

1988-1994 yılları arasında wendländische Filmcooperative adlı kuruluşta belgesel filmlerinde çalıştım. Bu işim

sayesinde bir kaç kez Amerika'ya gidip, orada uzun bir süre kalabildim. Bugün ise film kooperatifinin ortakları ile birlikte Wendland'ın Dickfeitzen kasabasında oturuyorum.

1994 yılından beri Aşağı Saksonya Eyaleti'nde milletvekiliyim, 1998 yılından beri de grup başkan vekiliyim ve Parti'nin Üst Kurulunda yer almaktayım.“

„Bahn frei für Europa“

Avrupa'nın yolu açık olsun!

Avrupa Birliği'nin genişlemesi ile Almanya'nın da konumu değişiyor. İkiye bölünmüş bir dünyanın bulunduğu bir yer yerine transit ülkesi haline geliyor. Artan trafikten dolayı özellikle Berlin-Brandenburg bölgesinde tıkanıklıklar ve hava kirliliğinin yaşanıp yaşanmaması ise izlenen trafik politikasına bağlı.

Avrupa Birliği, çıkarttığı „Weißbuch“ yani beyaz kitapçıkta araba trafiğinin tren raylarına kaydırılmasını talep ediyor, ancak AB'nin büyüme süreci boyunca bundan hiç söz edilmedi. Müzakerelerin yıllardır sürmesine rağmen AB Komisyonu nihayet 2003 yılının başında bu sorunu kavrayıp, o zamanın trafik sorumlusu Karel van Miert Başkanlığında bir bilirkişi raporu hazırlattı.

Bu çok gerekiyordu, çünkü trafik konusunda hala bir demir perde mevcuttu. Örneğin tren yoluyla Berlin'den Tallin'e gitmek yaklaşık 60 saat sürüyor. 1700 kilometrelik yol boyunca 9 aktarma yapıyor ve tren toplam 60 istasyonda duruyor, yani bir saatte ancak 30 kilometrelik bir yol katetmiş oluyorsunuz. 1935 yılında kullanılan dumanlı tren

geleceği ve projelerin önemi konusunda bir bilgi vermiyor. Oysa Avrupa gerçekten birleşmek istiyorsa, yeni ülkelere giden yollara ve trafiğe öncelik tanımalı. Tren yolları yani raylı sisteme daha çok ağırlık verilmeli.

Avrupa'da, Paris'ten Varşova'ya, Lisbon'dan Helsinki'ye ve Londra'dan Atina'ya tren yolları olmalı. Tam

Kyoto'da hazırlanan protokol gereğince emisyonu %8 civarında azaltmak durumunda. Emisyon konusunda endüstri'nin yanısıra trafikteki toplam emisyon oranı %20 civarında. Bundan dolayı artan hava kirliliğinin dışında yılda trafikte can veren 40.000 kişi de unutulmamalıdır. Bu sayının da düşürülmesi için tren yolları tercih edilmelidir.

Tren yollarının onarılması dışında bir çok sorun mevcut. Örneğin Avrupa Birliğinde toplam 15 sinyal sistemi, beş farklı elektrik akımı ve üç farklı ray boyutu mevcut. Bu yerel verileri geride bırakıp, ortak bir noktada buluşmak gerekir. Avrupa Birliği sınırlarında geçerli olan ehliyet henüz sokaklar için geçerli, tren yolları için değil, oysa orda da şoför

Karar Sizin
Haydi Seçime
13 Haziran 2004

ortada Berlin bulunmakta. Demek ki Berlin çevresinde bulunan tüm yolların acilen

ile gidilmiş olsaydı, aynı yol çok daha çabuk gidilmiş ve sadece 27 saat sürmüş olacaktı. Savaştan önce Berlin'den Bratislava'ya gitmek bile sadece üç saat sürüyordu, şimdi ise aynı yolculuk tam altı saat sürüyor.

Miert Komisyonunun sonuçları geçen yılın sonunda açıklandı ve sonuçlar çok düşündürücüydü, çünkü ulusal çıkarlar, bencillikler ve ekolojik bilinçsizlik ağır basmaktaydı. Örneğin İtalya, Sicilya Adası ve kara arasındaki oto yolu çok önemli olarak değerlendiriyordu, Danimarka ise Fehmarn üzerindeki köprüyü. Rapor, 2020 yılına kadar tamamlanacak tam 42 projeden ve 220 milyar Euro'luk bir yatırımdan söz ediyor, ancak paranın nereden

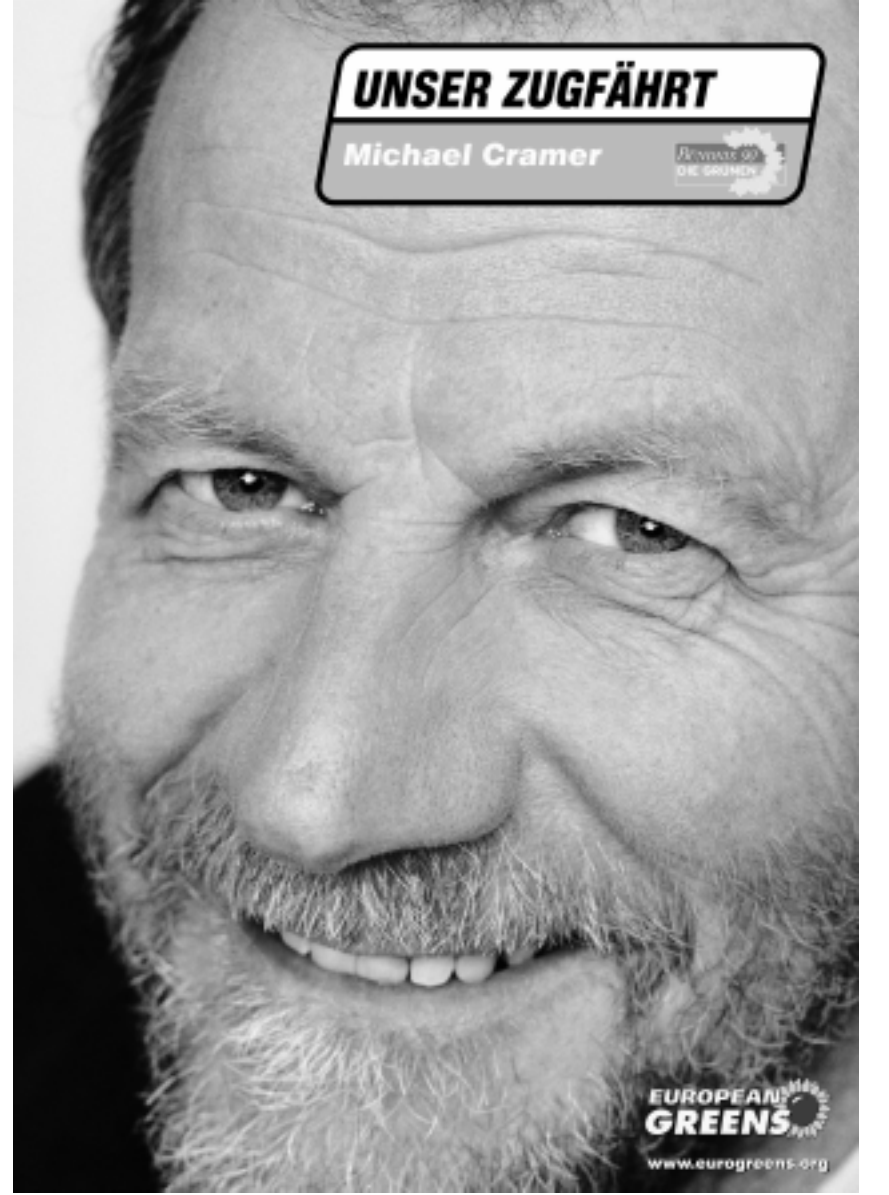
onarılması ve yapılması gerekir. Ancak bu şekilde Avrupa Birliği birleşebilir.

Ne yazık ki Berlin Senatosu'nda farklı bir tercihte bulunup, Doğu'ya giden oto yolu değil de şehirde bulunan oto yola öncelik tanıdı. Bu şekilde çevrenin korunamayacağı da çok açık bir şekilde ortaya.

Orta ve Doğu Avrupa'ya giden tren yolları ise Berlin trafiği ve ulaşımı için de çok gerekli, çünkü sınırlar ötesi trafik çözümlerse, ulaşım ve kaynaşma sorunu da çözümlenebilir.

Bu sebepten dolayı artan trafik ancak mantıklı bir yerel politika ile çözümlenebilir. Unutmayalım ki Avrupa Birliği,

değişiyor. Böyle olunca tren hızının ortalama 13 kilometre (saat başı) olmasına ve TIR

hızından daha düşük olmasına şaşmamak gerekir.

Farklı şeylerin de mümkün olduğunu ise ABD'de görebiliriz, çünkü orada tren yolları toplu trafiğin %60 kapsıyor.

Michael Cramer,
Berlin Eyalet Milletvekili ve
Avrupa Püarlamantosunu adayı

Die grüne Bundesliste für das Europäische Parlament im Überblick

Birlik 90 / Yeşiller Avrupa Parlamentosu Aday Listesi:

1. Rebecca Harms
2. Daniel Cohn-Bendit
3. Heide Rühle
4. Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf
5. Angelika Beer
6. Cem Özdemir
7. Gisela Kallenbach
8. Frithjof Schmidt
9. Hiltrud Breyer
10. Michael Cramer
11. Elisabeth Schroedter
12. Milan Horacek
13. Helga Trüpel
14. Benjamin von der Ahe
15. Andrea Asch
16. Christian Sterzing
17. Hildegard Lingnau
18. Alfonso Fazio
19. Anne Brooks-Senftleben
20. Michael Bärmann
21. Karin Schmitt-Promny
22. Farid Müller
23. Eva Quistorp
24. Memet Kilic
25. Stefanie Hähnlein

Erweiterung und gute Nachbarschaft

AB'nin büyümesi ve iyi komşuluk ilişkileri

1 Mayıs 2004 AB'ye dahil olan yeni 10 ülkeden sonra da AB'nin genişleme süreci devam edecektir. Bulgaristan ve Romanya ile süren müzakerelerin yakın zaman içerisinde başarılı bir şekilde sona ermesi bekleniyor ki iki ülke de 2007 yılında AB'ye dahil olabilsin. Bu müzakereler ve öbür anlaşmalar gereğince diğer Balkan ülkelerinin de üyeliği gündemde. Bu konuda AB'nin çok dikkatli davranması ve bütün güçleri ve aktörleri iyi bir şekilde koordine etmesi gerekiyor ki, o yöredeki huzursuzluk ve gerginlik tekrar etmesin.

AB'ye, artık İslam ülkeleri ile girilen diyalog konusunda çok önemli bir görev düşmekte. Diplomatik, ekonomik, kültürel ve toplumsal bazda anlaşmazlıklar çözülebilir, ilişkiler kurulabilir ve reformlar desteklenebilir. AB'nin dışpolitikasında bu önemli bir yer almalıdır.

Türkiye ve AB ilişkileri uzun bir maziye dayanmaktadır. Birlik 90 / Yeşiller Partisi Türkiye'nin üyelik perspektifini sonuna kadar destekliyor: eğer bir ülke insan ve azınlık hakları konusunda ve diğer demokratik haklar konusunda Kopenhag kriterlerini yerine getiriyorsa, üyelik için müzakereler başlamalıdır. Reformlar konusunda ise, AB eskiden olduğundan daha fazla destek sağlamalı ve her konuda yardımcı olmalıdır.

Türkiye'nin AB'ye girmesi hem siyasi açıdan hem de ekonomik açıdan büyük bir şanstır.

Türkiye'nin AB'ye girmesi ülkenin modernleşmesini ayrıca demokratik ve hukuksal reformların gerçekleşmesini sağlayacaktır. Türkiye'nin AB üyeliği aynı zamanda Almanya'da ve Avrupa'da yaşayan Türklerin uyumunu da olumlu derecede etkileyecektir. Bunun için daha sık bir bilgi alışverişinde bulunulmalı, siyasi kurumlar ve diğer kuruluşlar bilgilerini paylaşmalıdırlar, ayrıca maddi ve manevi yardımda da bulunulmalıdır.

2004 yılının sonunda Bakanlar Kurulu Türkiye'nin AB'ye girebilmesi için şartların yerine getirip-getirmediğine bakacaktır. Türkiye, reformlar konusunda bu geriye kalan zamanı çok iyi değerlendirmelidir. AB ise, Türkiye'yi bu yolda tüm gücüyle desteklemelidir.

AB, siyasi bir projedir ve Avrupa için barış, refah ve sosyal adaleti

amaçlamaktadır. AB ne bir Hıristiyan kulübüdür, ne de kültürel açıdan belirlenmiş bir kurumdur. Biz, Kofi Annan'ın Kıbrıs ile ilgili planını destekliyor, Kıbrıs'ta tarafların anlaşıp, uzlaşmasını bekliyoruz.

AB'nin büyüme süreci boyunca kıtımıza yeni hudutların çizilmesini istemiyor, komşu ülkeler ile ilişkilerimizi geliştirmeyi amaçlıyoruz. Doğu'da ve Güney'de komşu ilişkilerinden bahsettiğimiz vakit, oradaki demokratikleşmenin ve insan haklarının gelişmesini aynı zamanda dostluğun ve çok kültürlülüğün gelişmesini amaçlıyoruz. Komşu ülkeler, mülteci akınının sorumluluğunu yalnız başına taşımamalıdırlar, bu sorumluluk maddi ve manevi bütün AB ülkeleri tarafından bir mülteci fonu bazında eşit olarak paylaşılmalıdır.

Europa besser machen - Du entscheidest !

Avrupa'yı geliştirmek – Karar senin!

Yeşiller Avrupa'ya yön verecekler. 2004 yılında büyüyen ve artık 25 ülkeyi kapsayan bir Avrupa'daki seçim sonucu ortak kaderimizi belirleyecektir.

Yeşiller, Avrupa'nın genişleme sürecinin hep dürüst bir şekilde gerçekleşmesini istemişlerdir. Duvarların yıkılmasından sonra Avrupa'nın Birleşmesi AB'nin en büyük görevi olmuştur. Bu arada Yeşiller, AB'nin daha tolerant, daha sosyal ve daha

demokratik olmasında öncü olmuşlardır.

AB'de güçlü bir Yeşil ses sayesinde Avrupa'daki globalleşme adil bir şekilde gelişecektir. Ekonomi ve piyasa için geçerli olan kurallar mutlaka

ökolojik ve sosyal olmalıdırlar.

Özellikle biz Yeşiller, Dünya düzeninin git gide bozulduğu bir dönemde barışın, yardımlaşmanın, dürüstlüğün ve karşılıklı saygının önemini savunuyoruz, çünkü adil ve kalıcı bir gelecek çözüm ister. Yeşiller, demokratik ve ekolojik değerler bazında tarafsız bir dış politika istiyorlar.

AB'nin çevreye karşı taşıdığı sorumluluğunu yerine getirmesini istiyor, bununla birlikte enerji ve trafik politikasında radikal bir dönümün gerçekleştirilmesini talep ediyoruz. Atom enerjisinden adım adım çıkılıp, onun yerine alternatif enerji kaynaklarının kullanılmasını istiyoruz. Gelecek, güneşte, rüzgarda, biyolojik maddelerde, suda ve yenileştirilebilen enerji kaynaklarındadır.

Biz, açık ve hoşgörülü, kültürel ve tabii zenginliklerin korunduğu bir AB istiyoruz. Bizim Avrupa sosyal ve ekolojik yüksek standartlar üzerinde inşa edilmiştir, bunlara ekonomik çıkarlar karşısında öncelik tanınmalıdır. Yeşil Avrupa'da hukuki düzen, özlük ve vatandaşlık hakları askeri güç ve ekonomik baskıdan daha önemlidir. Yeşiller, bu konuda çok şey başardı, ancak 2004 yılındaki AB seçimlerinde sizin desteğinizle daha çok şey başarabileceğizdir.

Yeni Avrupa anayasası sayesinde AB daha sorumlulu, daha şeffaf ve daha demokratik

Oktay Urkal, Box-Europameister

Ich wähle die Grünen,

weil sie die einzige Partei sind, die sich für die Rechte von Ausländern einsetzen. Als international agierender Sportler weiß ich, dass man irgendwie überall und immer ein Ausländer ist. Wichtig ist aber nicht die Herkunft, sondern der faire und menschliche Umgang miteinander. Die Grünen sind meiner Meinung nach die einzige Partei, die sich in dieser Frage ehrlich verhalten und sich offen für Menschen anderer Hautfarbe, Religion und Herkunft einsetzen. Auch in der EU-Beitrittsfrage der Türkei sind die Grünen dafür und fair, sie vertreten meine Position, daher wähle ich am 13. Juni 2004 Bündnis 90 / Die Grünen.

Oktay Urkal, Box-Europameister und Silbermedaillengewinner Olympia 1996 in Atlanta

Karar Sizin

Haydi Seçime

13 Haziran 2004

Sahibi

Bündnis 90/Die Grünen Berlin
(Birlik 90 / Yeşiller)
Lindenstraße 20-25
10969 Berlin
ve

Bündnis 90/Die Grünen
Platz vor dem Neuen Tor 1
10115 Berlin

BÜNDNIS 90
DIE GRÜNEN

Yayın kurulu
Özcan Mutlu,
Rüdiger Brandt,
Bilkay Öney

Dizgi ve İlanlar
Rüdiger Brandt

Baskı
Henke Pressedruck,
13053 Berlin
Baskı adeti
20.000

V.i.d.S.P. Özcan Mutlu

DU ENTSCHEIDEST!

EUROPEAN
GREENS